

PÕLISEESTLASTE VALITSEMISPROGRAMM EESTILE

Põliseestlaste eesmärk on:

Kõikumatus usus ja vankumatus tahtes kindlustada ja arendada riiki, mis on loodud Eesti rahva riikliku enesemääramise kustumatul õigusel ja välja kuulutatud 1918. aasta 24. veebruaril, mis on rajatud vabadusele, õiglusele ja õigusele, mis on kaitseks sisemisele ja välisele rahule ning pandiks praegustele ja tulevastele põlvedele nende ühiskondlikus edus ja üldises kasus, mis peab tagama eesti rahvuse, keele ja kultuuri säilimise läbi aegade. Eesti piiri taastamine Tartu Rahu aegsetes piirides.

Põliseestlaste eesmärk on tagada Eesti rahvale kõike seda, mida ütleb meie Põhiseaduse preambula ning § 122 (“Eesti maismaapiir on määratud 1920. aasta 2. veebruari Tartu rahulepinguga”). Seoses lähiajaloo toimunud mõningate väärarengutega on meie riigi rahvas pidanud selles kõiges üsna palju pettuma. Seepärast on esmaseks eesmärgiks taastada rahva usk oma valitsusse ning siduda riik ja rahvas üheks tervikuks, nagu see ühes demokraatlikus riigis olema peab.

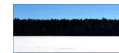
Selleks peab poliitikutel tekkima emotsionaalne side rahvaga, mida nad teenivad (käesoleval hetkel aga on termin ”teenima” asendunud terminiga “valitsema”). Selline asi ei saa aga juhtuda, kui samad poliitikud on seda rahvast lähiminevikus represseerinud. Teatavasti võtsid 1991. aastal Eesti riigis võimu üle punapartei funktsionärid, punakohtunikud, KGB-agendid ning muud punaste repressiivorganite töötajad. Paljud neist olid ka otseselt seotud Eesti rahva represseerimistega. Selliste inimeste võim on põlistanud Eestimaa pinnale suurel arvul punaseid okupante (kellest paljud siamaani eesti keelt ei räägi) ning petnud rahvast kõvasti rohkem, kui demokraatliku riigi eetika ning seadused seda lubaksid. Eesti riigi aparatuuris tuleb läbi viia põhjalik **desovijetiseerimine**¹, vastutusele tuleb võtta ka noorema generatsiooni inimesed, kes endiste punastega² koostööd on teinud.

Tuleb ümber hinnata **Eesti lähiajaloo interpretatsioon**, eriti periood peale Teist Maaimasõda. Praeguse seisuga on maha saladud kõik mehed, kes Eesti eest võidelnud on – ettekäändeks tuues Saksa armeesse kuulumist. Neid mehi tuleb tervitada ja austada kui Eesti eest võitlejaid mitte kui natse. Seda on võimalik teha ka rahvusvahelisel tasandil. Asja rahulikult seletades ei teki sellest suurt paanikat. Peale selle tuleb au sisse tõsta ka Nõukogude okupatsiooni aegsed dissidendid, tänu kellele Läänemaailm teadis, et Eesti rahvas pole vabatahtlikult võõra võimu all. Tuleb sisse viia langenud vabaduvõitlejate päev, milleks saab 27. märts.

Eesti Põhiseadus on praeguse seisuga vilets, vigane ja ebademokraatlik. Kuigi esimene paragrahv ütleb, et “kõrgeima riigivõimu kandja on rahvas”, ei ole edaspidi midagi, mis rahvale ka reaalselt võimu annaks. Rahvas ei saa endale isegi presidenti valida, samuti ei saa rahva algatusega alustada seadusandlust, nagu on tavaks

¹ Desovijetiseerimise all on mõeldud põhjalikku juurdlust, mis tuvastaks, kas uurimise all olev persoon kollaboreerus N Liidu võimudega pahatahtlikult või passiivselt. Pahatahtliku kollaboreerumise all mõistetakse enda rahvusriigi huvide reetmist. Passiivne koostöö, lihtsalt parteisse kuulumine, ei ole põhjus karistamiseks.

² Endiste punaste all mõistetakse siin persoone, kes pahatahtlikult N Liidu võimudega kollaboreerisid.

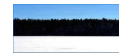

demokraatlikes riikides. Põhiseadust ei jälgi isegi mitte õiguskantslerid. Põhiseaduse Paragrahv 139. sätestab selgelt, et õiguskantsler peab tegema ettepaneku Riigikogu liikmete (ja teiste kõrgete ametikandjate) kriminaalvastutusele võtmiseks. Kui paljusid juhtumeid me teame, kus õiguskantsler seda ka teinud on? Ei ole mõtet hakata üles lugema kõiki seaduste rikkumisi, mis meie valitsuses on toimunud, alates sellest, et seadusi võtavad vastu Riigikogusse üldse mitte kuuluvad inimesed (Eesti 1992. a. Põhiseaduse vastu võtmisel osalesid ENSV ÜN 30 liiget, kellest paljud isegi ei olnud Eesti kodanikud), lõpetades ebaseaduslike relvaostudega – sellest saaks eepose kirjutada. Nimetagem siinkohal vaid President Lennart Mere räiget Põhiseaduse rikkumist, kus ta nõustus loovutama Venemaale osa Tartu Rahulepinguga ja EV Põhiseadusega sätestatud territooriumist, kuigi Põhiseaduse 123. paragrahv ütleb: "Eesti Vabariik ei sõlmi välislepinguid, mis on vastuolus põhiseadusega". Põliseestlased viivad Põhiseadusesse sisse vastavad muudatused, et sellest rahva seadus saaks. **Põliseestlased tühistavad kõik EV välislepingud, mis on Põhiseadusega vastuolus. Põliseestlased võtavad vastutusele kõik poliitikud, kes on Põhiseadust (ja ka teisi seadusi) rikkunud, ja kõik inimesed, kes on nendest rikkumistest teadlikud olnud, kuid pole sellest vastavaid võimuorganeid teavitanud.**

Eesti rahva väljaränne viimase 3. aasta jooksul on ületanud Teise Maailmasõja aegse põgenike arvu! Viimaste aastate jooksul on Eestist välismaale emigreerunud üle 150 000 inimese (N Liidu terror, koos kõikide küüditamistega, sundis palju vähem inimesi oma kodudest lahkuma). Asja teeb hullemaks see, et lahkuvad paremad pead. Põhjuseks lihtne asjaolu, et riigil pole neile midagi pakkuda. Röövkapitalism võtab enamikelt võimaluse kodumaa pinnal ennast teostada. Põrandaalused kartelli lepped, maksu pettused, ümbriku palk ning odav töjõud jätavad paljud inimesed konkurentsist välja. Oma osa mängib kindlasti ka punakultuuril baseeruv juhtimisstiil, mis ei suuda koostööd teha andekate inimestega (hea näide siinkohal on Neeme Järvi lahkumine ERSO'st). On hädavajalik asendada riigi institutsioonide aparatuur inimestega, kes mõistavad vaba konkurentsi vajalikkust, kuid samas saaksid aru, et rohkem tuleks soosida oma riigi ettevõtjaid.

20. vabaduse aastat on kultiveeritud arusaama, et inimene peab liikuma töö juurde. See nähtus on tootnud juba terve põlvkonna kodutuid ja kodumaatuid. Inimesed liiguvadki sinna, kus on tööd ja parem palk, rääkimata veel sotsiaalsetest tagatistest ja arengu võimalustest. On hädavajalik **Eesti ühiskonda tagasi integreerida väliseestlased** – nii Külma Sõja aegsed väljarändajad, kui ka viimase 3. aasta jooksul Ansipi valitsuse eest põgenejad.

Samamoodi tuleb natukene ümber vaadata **integratsiooni poliitikat**. Ennekõike puudutab see siin elavaid venelasi. Eesti Valitsus on kulutanud eesti keele õppe programmidele hulgaliselt raha, millest palju on raisku läinud. Paljud siin elavad venelased ei õpi Eesti keelt rääkima, sest neil puudub selleks motivatsioon (nad lihtsalt ei viitsi õppida). Eesti riik on küll ametlikult sisse viinud keele eksamid, kuid realselt neid rakendatud pole. **Põliseestlased sunnivad kõiki Eesti kodakondsusega venelasi sooritama keele eksamit**. Selle mitte sooritanutel annuleeritakse Eesti kodakondsus (k.a. neil, kes on saanud kodakondsuse sünnijärgelt).

Toetame kindlasti ajateenistuse säilimist. Palgaarmee loomine tooks riigikaitse seisukohalt endaga kaasa katastroofi. Samuti on vajalik arendada edasi **Kaitseliitu** (see on võib-olla isegi tähtsam kui Kaitsevägi). Sõjaväe seest tuleb hakata välja rookima punast ideoloogiat, mis on siimaani põhjustanud palju negatiivseid sisesuhteid ning kompetetsete inimeste teenistusest lahkumist. Siinkohal oleks hea eeskujuna võtta Saksamaa sõjaväelt (*Bundeswehr*), kus on välja töötatud seesmise juhtimise / ülesandel põhineva juhtimise (*innere Führung / Auftragsführung*) kontseptsioon. Sõjavägi ei tohiks enam olla kui võõrkeha ühiskonnas, vaid ühiskonna osa, kus kehtivad samad väärtused, mida ta ise kaitsma peab. Sõdur on kodanik vormis.

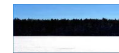
Põliseestlased muudavad kogu Kaitseväe kontseptsiooni **Eesti vajadustele vastavaks**. Praeguse seisuga on Kaitsevägi üles ehitatud suurriikide mudeli järgi – sümmeetriliseks sõjapidamiseks, milles edu sõltub tagala toetusest. Konventsionaalse sõjapidamise taktikaga pole aga Eesti Venemaa vastu mingit lootust. Eesti vajab ainult sissiarmeed, mis põhineb totaalkaitse kontseptsioonil (eeskujud: Soome Talvesõjas, Vietnam Ameerika vastu, Afganistaan N Liidu ja Ameerika vastu, Tšetšeenia Venemaa vastu) – iga elanik on sõdur. See eeldab aga tugevat kaitsetahet, mis saab tekkida vaid siis, kui riigi valitsus selle vääriline on. Selle saavutamiseks tuleb esmalt läbi viia desovijetiseerimine, mille käigus asendada riigi kaitsetahet õõnestavad kaksikmoraali esindajad, koheselt personaliga, kelle truuduses Eesti riigile ei saa kahelda.

President Ilvese esimese ametiaja jooksul on üha rohkem kuulda kriitikat, et presidendi institutsioon eemaldub rahvast. Selle parimaks tõestuseks on hetke olukord, kus polnud tema kõrvale isegi teist kandidaati välja panna. Lõpuks hakkas seda funktsiooni kunstlikult täitma Indrek Tarand. Kuigi on juba ette teada, et Ilves presidendiks valitakse. Samamoodi on juba paika pandud, et peale Ilvese teist ametiaega saab presidendiks Siim Kallas. Selline asi on demokraatlikus ühiskonnas lubamatu – **Põliseestlased taastavad presidendi otsevalimised**.

Samamoodi viivad Põliseestlased sisse **demokraatliku valimiseaduse** – Riigikogusse pääsevad saadikud mitte partei nimekirja alusel, vaid valijatelt saadud häälte arvu alusel. Tuleb **lõpetada häälte ülekandmine**, mis võimaldab partei liidritel rahva tahet väänata.

Praegu kehtiv pensioni II samba leping on **vastuolus Põhiseadusega**, mis keelab nõuda inimestelt lepingu sõlmimist, mida nad ise lõpetada ei saa (ka siis, kui see talle kahju tooma hakkab). Välismaal on see asi nii reguleeritud, et inimene saab pensioni samba lepinguid ka ise lõpetada. Teine aspekt asja juures on see, et 1983. aastal sündinud ja nooremad ei saa mitte kunagi seda raha tagasi, mida sinna sisse maksavad. Seda tõestas 2008. aasta majanduskriis, mis ei jää viimaseks. **Põliseestlased viivad pensioni II samba makse süsteemi kooskõlasse Põhiseadusega**.

Eestis pole praeguse seisuga ühtegi pank, mis põhineks Eesti kapitalil (peale LHV). See on tekkinud 1990. aastate väära majanduspoliitika tulemusena, kus riik ei

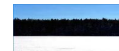
suutnud ettevõtjaid koostööle suunata, et viimased üheskoos panga moodustaksid, mis välisabi ei vaja. **Põliseestlased taastavad Eesti panganduse tervikuna.** Käesoleval hetkel on Eesti panganduse näol tegemist Euroopa Liidu panga filiaaliga. Seeläbi saavutame ka selle, et hoiustajate raha investeeritakse Eesti majandusse, mitte ei toidaks teisi riike.

Põliseestlased töötavad kommertspanganduse kõrvale välja **ühistupanganduse kontseptsiooni.**

Eesti majanduselu tähtsamaid elemente peaks olema **ühistumajandus.** Esimese Wabariigi ajal arendati välja väga hästi toimiv ühistumajanduse toimemehhanism. Seoses vale erastamispoliitikaga Eesti riigi taasloomisel, jäi ühistumajandus oma varadest ilma. Tänu sellele ollakse täna veel üsnagi null seisus. Samamoodi puudub ka hetkel võimul olevatel poliitikutel igasugune arusaam ühistumajanduse olemusest. See on täiesti kahetsusväärne ja lubamatu. Eesti ülikoolides puuduvad selle teema kohta igasugused õppekavad. **Põliseestlased viivad ülikooli majandussuundade alla sisse ühistumajanduse õpetuse.**

Eesti riigi kolmas sektor on mandunud. Ta küll eksisteerib, on loodud mitmesugu seltsinguid ja külakogukondasid, kuid poliitikas puudub neil sõnaõigus. Kõik toimib läbi JOKK süsteemi (juriidiliselt on kõik korrektne). Riik saab funktsioneerida normaalselt vaid siis, kui kodanike ning valitsuse vahel toimub bilateraalne koostöö, mis baseerub enne kõike vastastikusele usaldusele, mitte niivõrd kuivadele seadustele. 700. aastane orjapõli on meie rahvuse genofondi jätnud alandlikkuse jälje, mida võib tunda igal sammul ka tänapäeval. Sellele probleemile tuleb läheneda eelkõige psühholoogiliselt, mitte niivõrd juriidiliselt. Vaja on siduda eestlaste ärkamisaegne ajalugu tänapäevaga, mille läbi ületada ajaloolised dogmad, mis käsitlevad eestlast kui orja. Tuleb tõsta kodanike eneseteadvust ning tutvustada talle võimalusi, kuidas moodustada kolmanda sektori ühinguid, millega mõjutada valitsust omale sobivas suunas. Ainukesed “kolmanda sektori ühingud”, mis Eestis täna eksisteerivad, on lobimeeste grupid, mis baseeruvad valitsusega vastastikuse ahnuse tunnustamisel. 2004. aastal kinnitas küll valitsus Eesti kodanikuühiskonna arengu kontseptsiooni, kuid tulemus on endiselt see, et isamaalised inimesed hoiavad pigem oma siseringi, kui läheks valitsusest aatekaaslasti otsima. Siit jõuame jälle ringiga tagasi desovijetiseerimise vajalikkuseni. Ei ole kasu kodanikuühiskonna programmide algatamisest, kui selle taga on endised kommunistid ja okupandid. Peale selle tuleb **kolmanda sektori võimalusi tutvustada noortele juba põhikoolis ja keskkoolis** (seda didaktiliselt õieti tehes, mitte Nõukogude stiilis).

Põliseestlased hoolivad oma riigi õpetajatest ja õpilastest, seda haridussüsteemi igal tasandil. **Tõstame õpetajate palkasid ning hakkame andma tasuta kõrgharidust.** Õpetaja töö viljakus määrab suures osas riigi tuleviku, ning tema kultuuri säilimise. Põhikoolis pannakse inimese maailmavaatele vundament, kui sealt viltu minema hakkab, on tulemus massikultuuril baseeruv ühiskond, mida on poliititehnoloogide poolt lihtne manipuleerida. Siia juurde tuleb veel **taastada traditsiooniline Eesti pere mudel**, mis lapsi juba varasest noorusest alates õigetele väärtustele suunab.

Tasuline kõrgharidus on Eesti ülikoolides sotsiaal-humanitaarteaduste taseme lubamatult madalale viinud. Sest puudub konkurentsi element – vastu võetakse see, kes maksta jõuab, mitte andekam ja tublim. Mingil määral kommunistlik süsteem, mis ei arvesta indiviidi eripäradega. **Põliseestlased hakkavad andma tasuta kõrgharidust** ning tublimatele töötavad välja stipendiumide süsteemi. Haridussüsteemi allakäigu paratamatu kõrvalprodukt on pehmete meeste tootmine, kellel puudub võimekus analüüsida ühiskonnas toimuvaid protsesse. Eesti tulevik peab baseeruma kvaliteedil mitte kvantiteedil.

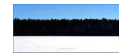
Taastame Eesti põllumajanduse. Euroopa Liit on oma Ühtse Põllumajandusprogrammiga Eesti põllumajanduse peaaegu hävitanud. Nõukogude ajal toitmis Eesti pea tervet Leningradi linna, tänapäeval pole võimelised ennastki toitma, kui ühendus Euroopa Liiduga kaoks. Praegune valitsus on teinud kõik, et Eestis maa elu välja suretada (erinevalt arenenud Euroopa riikidest, kus tehakse kõik, et maaelu säilitada). **360 000 inimest peavad tööl käima väljaspool oma maakonna piire.** Läänemaal on sündimus sama suur kui väljaränne! Peale selle on Lõuna-Eestis **60 protsenti (veel tegutsevatest) põllumeestest 60-70 aastased!** Pensioni ealised. Selline tööjõustruktuur tooks igas arenenud riigis kaasa kodusõja. Läänemaal on alla 30 aastaste põllumeeste osakaal 2,6 protsenti. Järelikasv puudub täielikult. See on praeguse valitsuse hoolimatu ja selgrootu tegutsemise tulemus, millele Põliseestlased koheselt lõpu teevad.

Problemaatiline on situatsioon meditsiini valdkonnas. **Arstid ja hooldustöötajad emigreeruvad välismaale.** See aasta (2011) oli rekord, Tartu Ülikooli arstiteaduskonna lõpetas 120 arsti ning 50 neist läks kohe Soome. Praegune sotsiaalminister, Hanno Pevkur, väidab naiivselt, et Eestis pole arstidest eriti suurt puudust, oleks vaja vaid rohkem õdesid. Nagu Brüsseli mängukannidele ikka, meeldib ka sotsiaalministrile mõelda vaid pealinna peale ning unustada kogu ülejäänud Eesti territoorium. Mis arstide arvu puudutab, siis Tallinnas ja Tartus on neid piisavalt, kuid mujal Eestis ei ole. Näiteks Narva haiglas töötavad arstid on enamuse juba pensioni eas ning juurdekasv sinna puudub. **Põliseestlased loovad noortele arstidele ning hooldustöötajatele motivatsiooni programmi,** mis motiveerib neid väljaspool Tallinnat töötama.

Kaotame maamaksu. Eesti riigis on tekkinud absurdne olukord, kus oma kodu välja ostnud inimene peab selle eest veel maksu maksma. Tegemist on täiesti ebaõiglase ja ennast mitte õigustava maksuga.

SELLE TÄIDE VIIMISEKS TULEB

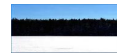
1. Taastada koheselt Andrus Ansipi eelne andmekaitse seadus
2. Täita KAPO read otsast lõpuni isikutega, kelle truuduses Eesti riigile kahelda ei saa. Seejärel panna KAPOle ülesandeks viia läbi põhjalik juurdlus endiste punapartei funktsionäride suhtes.

3. Kuulutada 27. märts ametlikult Langenud Vabadusvõitlejate päevaks
4. Koheselt püstitada pealinna Eesti sõduritele pühendatud monument, mis Lihulast 2002. aastal teisaldati
5. Viia läbi Põhiseaduse reform ning võtta vastutusele kõik poliitikud, kes on Põhiseadust rikkunud
6. Piirata Eestist inimeste väljarändamist – luua siia eneseteostusvõimalused
7. Hakata väliseestlasi Eesti ühiskonda tagasi integreerima
8. Arendada vabal konkurentsil baseeruvat majandust, mis looks võrdsed võimalused kõigile
9. Peatada Lasnamäele Vene õigeusu kiriku ehitamine
10. Panna peale moratorium Lennart (Nikolajev) Mere poolt 1994 aastal sõlmitud Juulileptele
11. Viia sisse riiklikud keeleeksamid, mille mitte sooritamisel tühistada Eesti kodakondsus
12. Keelata mittekodanikel valimine kohalikel valimistel
13. Viia Kaitseväe kontseptsioon vastavusse Eesti vajadustega
14. Säilitada ajateenistus ning soosida Kaitseliitu
15. Tihendada Kaitseväe koostööd tsiviilühiskonnaga
16. Koheselt vallandad kõik Kaitseväelased, kes heal tasemel eesti keelt ei valda
17. Sisse viia presidendi otsevalimised
18. Sisse viia demokraatlik valimisseadus
19. Pensioni II samba leping viia kooskõlasse Põhiseadusega
20. Taastada Eesti pangandus
21. Töötada välja ühistupanganduse kontseptsioon ning ühistumajanduse kontseptsioon (viia need õpetused ülikoolide õppekavadesse)
22. Luua Eesti kapitalil põhinev majandus, mis raha oma riiki investeeriks
23. Arendada edasi kodanikuühiskonna kontseptsiooni, mille raames sellepõhine õpetus sisse viia põhikooli ja keskkooli õppekavadesse
24. Tõsta õpetajate palkasid
25. Viia sisse tasuta kõrgharidus
26. Taastada Eesti põllumajandus
27. Hoida riigikulul väljakoolitatud arstid ja hooldustöötajad kodumaal
28. Kaotada maamaks

Kiel, Saksamaa
12 september 2011

Georg Kirsberg
MTÜ Põliseestlased juhatuse liige
georg.kirsberg@gmail.com
+49 157 340 156 98 (ger)
+372 51 55 632 (est)
www.poliseestlased.org

Ettepanekud, küsimused ja kommentaarid on oodatud